

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Cap. 2. De varijs modis suspensionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

CAPVT II.

De varijs modis suspensionis.

R eperiuntur in Iure varij modi suspensionum; qui quo modo sint intelligendi, cum plerique sint obsecuti, nunc explicandum est.

f. Suspendus generatim.

Primus modus suspensionis sit, quo quis suspenditur in genere, hoc modo: Qui contrarium fecerit, ipso facto sit suspendus. Talis habetur in Concilio Trid. sess. 24. c. 1. De reformatione Matrimony, contra alienum Parochum vel Sacerdotem, qui sine licentia proprii nuptias benedicit. Et alia similis habetur lib. 6. Decretal. c. 1. De vsuris. Quae suspensiones intelligendae sunt generatim, scilicet ab Officio & Beneficio, nisi alia esse mentem Canonis, vel sententiae, ex circumstantijs deprehendi possit.

6. Suspendus ab Ordine.

Secundus modus est: cum quis suspenditur ab Ordine. Hic prohibetur omnis actus cuiuscunque Ordinis. Vnde inferunt Canonistae etiam prohiberi actum concionandi; quia officium concionandi, ipsorum sententia, annexum est Ordini Diaconatus; non tamen prohibentur actus iurisdictionis, vt excommunicare, dispensare, &c.

Si hic concionetur, non fit irregularis.

Aduerte tamen Primò: Si is, qui sic est suspendus, concionetur, non fieri irregularem; quod contra Nauarrum tenent multi Doctores. Ratio est: quia neque iure diuino, neque humano officium concionandi annexum est Diaconatu, sed potius Episcopatu, & non tamen Ordini Episcopatus, quàm iurisdictioni; vt colligitur ex Tridentino sess. 5. cap. 2. vbi dicitur hoc esse praecipuum Episcoporum munus: & sess. 23. cap. 1. de Reformatione, insinuat Episcopos iure diuino ad hoc teneri, scilicet vt vel per se, vel per alios concionentur. Adde, Religiosos passim mittere simplices suos Clericos ad praedicandum: quod signum est hoc propriè nulli Ordini esse annexum.

Neque si obeat officium Ordinis minorum.

Aduerte Secundo: Non fieri etiam irregularem, si obeat officium Ord. Minorum, etsi solemniter; quod est contra eundem Nauar. Ita tenet Antoninus 3. p. tit. 28. c. 1. §. 1. citans Durandum, Astenfis in Summa, & Veruecinus apud Siluestrum V. Irregularitas n. 15. Ratio est: quia isti Ordines ex communi Ecclesiae consuetudine solent passim à Laicis exerceri cum omni sua solemnitate. Vnde quauis in aliqua Ecclesia esset consuetudo, vt à solis ordinatis obirentur, id non sufficeret ad inducendam poenam.

7. Suspendus à certo Ordine.

Tertius modus est: Quando quis suspenditur à certo & determinato ordine: v.g. à Pöficialibus. Hic prohibetur vsus ordinis Pontificalis; vt confirmare, ordinare, benedicere calices, & alia huiusmodi. Item prohibetur apparatus insignium Pontificalium; vt vsus baculi, & mitrae, & pallij, & consequenter prohibentur omnes actus cum huiusmodi apparatu. Aduerte tamè, Si Episcopus cum pedo & mitra tunc caneret Missam, vel obiret aliud officium, quod non est proprium Episcopi, non fieret irregularis: vt rectè Siluester V. Suspendus, n. 5. estque communior sententia contra Nauarrum nu. 163. cap. 27. Ratio est: quia ex violati one suspensionis non incurritur irregularitas, nisi propter exercitium ordinis prohibiti: atqui per talem suspensionem solum prohibentur actus proprii ordini Episcopali; actus autem sacerdotij non prohibentur, sed solum solemnitas in illis. Quod si obiret etiam proprium ordini Episcopali, siue id fieret cum solemnitate, siue non, fieret irregularis: nam talis actus per se prohibetur.

Episcopus sic suspendus, non fit irregularis si canas missam cum pedo & mitra.

Notandae autem hic sunt duae Regulae: Prior est, Suspendus ab exercitio ordinis inferioris, censetur etiam suspendus ab exercitio ordinis superioris. Quod tamen sic intelligendum est; vt, si ordinem superiorem obeat, peccet quidem, non tamen fiat irregularis, eò quòd directè ab illo suspendus non sit, sed solum ob indecentiam. Est communis sententia Doctorum. Vide Siluestrum Verbo Suspendus, num. 5. Ex quo sequitur, eum, qui suspendus est à Subdiaconatu, esse quidem ex consequenti suspendum à recipiendo ordine Diaconatus, vel Sacerdotij, non tamen ita vt fiat irregularis, si contra fecerit; quod est contra Couarruuiam p. 2. §. 3. n. 5. in Cap. Alma: nam ascendendo ad superiorem, exercet quidem actum superioris, à quo erat indirectè suspendus, sed non exercet actum Subdiaconatus, à quo solo erat suspendus directè, quamuis enim compareat cum indumentis Subdiaconi, non tamen exercet munus Subdiaconi. Adde, quòd suspensio propriè sit ab exercitio ordinis suscepti, non autem à receptione noui Ordinis, nisi indirectè, & ob quandam decentiam.

Dux reg. la. circa hanc Suspensionem.

Subdiaconus suspendus non fit irregularis suscipiendo Diaconatum.

Secunda Regula: Suspendus ab Ordine Superiori, non censetur idcirco suspendus ab inferioribus. Ratio est, quia qui prohibet maius, non idcirco prohibet minus. Vide Siluestrum loco citato.

4. Suspendus à collatione Ordinis.

Quartus modus: Quando quis suspenditur à collatione Ordinum, prohibetur conferre quouis Ordinem siue maiorem, siue minorem: non tamen primam Tonfuram, quia non est Ordo.

5. Suspendus à collatione certi Ordinis.

Quintus à collatione certi Ordinis: v.g. Presbyterij, vel Diaconatus. Vbi nota: Etsi Episcopus suspendatur à collatione Diaconatus, non idcirco cõsetur suspendus à collatione Presbyteratus, quidquid dicat Siluester, & alij quidam. Ratio est: quia sunt diuersae functiones vnius Ordinis, quarum vna non est annexa alteri. Est enim recepta regula quod Suspendus ab aliqua actione determinata vnius Ordinis, non censetur suspendus ab alijs functionibus, quae illi non sunt annexae: vt suspendus à celebratione Missae, non censetur suspendus ab officio audiendae confessionis; vt rectè Nauarrus num. 159.

Regulae cepta.

6. Suspendus à iurisdictione.

Sextus modus: Quo quis suspenditur à iurisdictione. Hic non prohibentur actus Ordinis, sed tantum nudae iurisdictionis: Nauarrus num. 160.

7. Ab officio generatim.

Septimus: Quo quis suspenditur ab officio generatim. Vbi prohibetur omnis actus ordinis & iurisdictionis; idque vbiq;ue, Siluester Verbo Suspendus, num. 5.

8. A Beneficio.

Octauus: A Beneficio, vel à Beneficijs. Vbi prohibentur fructus beneficiorum; non tamen quotidianae distributiones, quae dantur ratione officij absque respectu ad beneficiu. Siluester V. Suspendus, n. 5. Vbi aduerte iuxta communem sententiam Canonistarum, eum qui suspendus est à beneficio ob delictum, posse accipere ex fructibus beneficij (si aliunde non habet) quantum ei opus est ad simplicem sustentationem. Qui verò ob contumaciam suspendus est, nihil omnino posse accipere ex fructibus illis; vide Panormitanu in Cap. Pastoralis, de Electione, Pet. tamen Navarra lib. 2. c. 2. d. 4. probabiliter tenet neutrum esse priuatum fructibus ante sententiam, modo officium praestet. Et ratio est: quia hoc nusquam exprimitur in Canonibus, quòd sint priuati ipso facto. Habet tamen suspensio eam vim, vt possint ei fructus negari, quamuis officium praestet.

An sic suspendus priuatur fructibus ipso facto?

Nonus modus: quo quis priuatur ab administratione.

Id.

Aaaa ij stratione

9. Ab adm-
nistratio-
ne tempo-
rali & spi-
rituali.

stratione temporali & spirituali. Administratio tem-
poralis est, qua quis potest agere in iudicio de iuri-
bus & possessionibus beneficij. Administratio spiri-
tualis, qua administrantur alijs Sacramenta, vel
exercetur iurisdictio. Vnde qui sic suspensus est,
potest celebrare Missam, non tamen potest alicui
subministrare Sacramentum.

10. A colla-
tione Sa-
cramento-
rum.

Decimus: A collatione Sacramentorum: nem-
pe, quæ fit tanquam ex officio. Vnde si solemniter
baptizet, qui sic suspensus est, fit irregularis, non
autem si absque solemnitate. Item si aliquod aliud
Sacramentum conferat. Nam cætera omnia cen-
sentur conferri ex officio, seu cum solemnitate.

11. Ab in-
gressu Ec-
clesiæ.

Vndecimus modus: Quo quis suspenditur ab
ingressu Ecclesiæ. Hic prohibetur Primò: Exer-
citiu[m] solemne cuiusvis Ordinis intra Ecclesiam,
ita vt si intra eam celebret, vel absoluat, cantet
Epistolam, &c. fiat irregularis. Extra tamen Ec-
clesiã, v.g. in Oratorio priuato, potest celebrare,
& alios actus Ordinum subire, iuxta communem
sententiã; quia Canõ solũ loquitur de Ecclesiã.
Secundò: Prohibetur ei, ne audiat diuina Officia
in Ecclesia. Extra tempus tamẽ diuini Officij po-
test orare in Ecclesiã, & percipere Sacramentum
Pœnitentiæ, & Eucharistiã. Tertiò: Prohibetur
Ecclesiastica sepultura, tam in cœmeterio, quàm
in Ecclesia.

CAPVT III.

Quibus modis suspensio ipsa suspē-
datur, seu, impediatur, ita vt
effectum non habeat?

11. Quid sit
censuram
suspendi.

Notandum est: Censuram suspendi, quando
remanente ipsius censuræ substantiã effectus
eius ad tempus impeditur, sic vt si quis tunc cele-
bret, neque irregularis fiat, neque peccet.

Respondeo & Dico Primò: Appellatio, quæ
præcedit sententiã suspensionis, communiter ir-
ritam & nullam reddit ipsam suspensionem. Ratio
est: quia legitima appellatio auferit Iudici potesta-
tem vltteriùs procedendi; idque ex iuris dispositio-
ne: vt patet ex Cap. Ad hac, de Appellationibus.

Appellatio
præcedens
non semper
suspendit
sequentem
sententiã.

Dixi, communiter; quia appellatio non semper irri-
tat sententiã sequentem; nempe quando iudici
conceditur, vel iure, vel speciali mandato, vt pro-
cedat non obstante, vel, postposita omni appellatione; vt
sepẽ videre est in Concilio Trident. Item quando
appellatio non est probabilis: vt patet Cap. Ad no-
stram, de Appellationibus, vbi dicitur; Remedium
appellationis, quod iure introductum est ad subleuandos
innocios, non debere in patrocinium improborum conuerti.

Dico Secundò: Appellatio post sententiã ali-
quando suspendit, aliquando non suspendit cen-
suram suspensionis.

12. Appellatio
subsequens
subinde
suspendit
censuram,
subinde no.

Non suspendit, quãdo censura suspensionis erat
ab ingressu Ecclesiæ, vel à diuinis officijs; vt ha-
betur Cap. Is cui, de Sententiã excommunicatio-
nis in 6. Præterea nullam suspendit censuram sus-
pensionis, quæ est in materia merè spirituali; vt ibi-
dẽ docet Glossa communiter recepta. Ratio esse
potest; quia officia illa spiritualia quotidie ferè ob-
euntur; vnde par erat, vt censura, quã illa prohi-
bentur, statim vim suam haberet, nec posset per
appellationem superuenientem impediri. Confir-
matur: quia alioqui vix vnquam posset ad senten-
tiã executionem perueniri.

Suspendit autẽ Appellatio superueniens ipsam
censuram suspensionis, quãdo censura vel satur in
materia merè temporali; vt, si suspensus sis per iu-
dicẽ à fructibus beneficij, & appelles post senten-
tiã, poteris fructus percipere. Pari modo si sis
suspensus à beneficio: nam suspensio à beneficio
non suspendit à titulo, qui est spiritualis, sed à fru-
ctibus, qui sunt res temporalis. Vnde talis suspen-
sio nõ censetur esse à re spiritali, sed à temporali,
vel mixtã, quæ non comprehenditur Cap. Is cui.
Ita docet Innocentius Cap. Ad hac, & Panormi-
tanus ibidẽ. Pari modo suspensio à Pontificali bus
suspenditur per appellationem sequentem, iuxta
Panormitanum supra; quod est probabile, nam
hæc suspensio est mixta.

Dico Tertiò: Auctoritate iudicis suspendi po-
test nõ solũm cẽsura interdicti personalis ob cul-
pam propriã lata, sed etiam censura suspensionis.
Colligitur ex Cap. Dilectus, de Appellationibus.

13. Auctoritas
Iudicis sus-
pendi cen-
suram sus-
pensionis.

Vbi Nota: Si interim, dum ita suspensa est cen-
sura per iudicem ad tempus, appellationem insti-
tuas, suspendes vltteriùs ipsam suspensionem. Patet
ex Cap. allato: v.g. Petrus suspensus est ab Ordina-
rio à diuinis officijs, vel ab Ordine Sacerdotij;
postea Ordinarius ob aliquã causam suspendit ad
triduum hanc censuram, concessã potestate, vt in-
terim possit celebrare; si Petrus intra illud triduum
appellet ad Pontificem, vel Legatum, ostensus
suspensionem esse inualidam, manebit illa censura
etiam post triduum suspensa, ita vt possit celebrare,
donec causa fuerit per superiorem definita. Ratio
est: quia quando hæc appellatio fuit facta, censura
nõ habebat suum vigorem, sed erat suspensa; vnde
appellatio in eã potuit vim habere: sicut si quis
sub conditione esset suspensus, vel excommunicatus,
ante conditionis impletionem, censura non
haberet suum effectũ, vnde posset tunc appellare:
secũs est, quando conditio iam est impleta.

Interim
appellare
potest.

CAPVT IV.

De Absolutione à suspensione.

DVBIVM I.

Quomodo tollatur suspensio.

Respondeo: Quasdam per se desinere sine vlla
absolutione: vt quæ constitutæ sunt ad ter-
minum certi temporis, vel ad certam actionem, vel
actionis cessationem. Tales sunt, quæ ponuntur
ad mensem, ad annum: itẽ, donec satisfaciat, donec pœ-
niteat, donec concubinam relinquat, &c. Alias vero
tollit per absolutionem superioris, vel delegati.

14

DVBIVM II.

Quis possit absoluerẽ à suspensione.

Dico Primò: Si suspensio posita sit à iure ad
certũ tempus, vel donec satisfaciat, aut pœniteat,
nemo præter Papã potest ab eã ante tempus præ-
scriptum absoluerẽ. Ratio est, quia hoc esset dis-
pensare in iure. Ius enim vult hunc ad illud tem-
pus esse suspensum. Ita Glossa in Cap. Cupientes,
de Electione, in 6. §. Ceterum, Siluester Verbo
Suspensio, num. 8.

15. Suspendit
à iure ad
certum
tempus, ne-
mo absol-
uat præter
Papam.

Aduerte tamen, si talis suspensio esset occulta,
posset tolli per Episcopum ex concessu Concilij
Tridentini sess. 24. c. 6. vbi Episcopis dat facultatem dis-

Excipe ca-
sum.